

	<p>Tárgyak: Kvassay hajózózsilip (vízügyi tevékenységek)</p> <p>Intézmény: Magyar Környezetvédelmi és Vízügyi Múzeum - Duna Múzeum Kölcsey u. 2. 2500 Esztergom +36 33 500 250 info@dunamuzeum.hu</p> <p>Gyűjtemények: Történeti Képgyűjtemény</p> <p>Leltári szám: DM_TK_24.1057.77</p>
--	--

Leírás

Fekete-fehér fotó az 1920-as évek második feléből Horváth Sándor BUDAPEST című albumából. Az albumban Duna-menti vízügyi munkák és gyakorlatok képei találhatók, e mellett számos magánjellegű és nem a Dunához köthető fénykép színesíti az albumot.

A gellérthegyi szűkület után szétterülő, a lágymányosi-budafoki és a ráckevei-soroksári ágra bomló Duna a 18-19. század folyamán többször nagy árvízzel sújtotta a várost. Ennek megoldására 1904-ben született meg a törvény arról, hogy az RSD-t rendezett, hajózható mellékággá kell tenni, úgy hogy az északi és déli kiágazásánál is zsilipet építenek, ami kezelni tudja a szükséges vízmennyiség áteresztését és a hajóforgalmat, mellette pedig még áramot is termel a vízszintkülönbség kihasználásával. A zsilip építése 1908-ban kezdődött és éppen befejeződött az I. világháború kitörése előtt, 1914-ben. A tápzsilip, melynek feladata, hogy megfelelő mennyiségű vizet eresszen be a Duna-ágba, a '20-as években épült meg. A hozzá kapcsolódó erőműtelep munkálatai viszont még tovább húzódtak. A II. világháború alatt egy eltévedt bombatalálat is érte, így végül csak 1962-re fejezték be és állították üzembe.

Maga a hajózsilip egy 10 méter széles és 75 méter hosszú „utcácska”, két oldalon végigfutó töltő-ürítő csatornával, valamint a hidraulikus meghajtással nyitható-zárható kapukkal. Ez a méret a műtárgy elkészültekor még megfelelt a kor követelményeinek, ma viszont már elég kicsinek számít.

Dr. Horváth Sándor okleveles vízépítő mérnök, a műszaki tudományok doktora. 1929-ben szerezte meg mérnöki oklevelét a Műegyetemen, majd több folyammérnöki hivatalnál teljesített szolgálatot, 1941-től a komáromi folyammérnöki hivatal vezetője lett. 1945-46-ban a magyar vízügyi hajóparkot Ausztriába menekítette, majd azokat később hazahozta. 1948–1950 között az Országos Vízgazdálkodási Hivatal főmérnöke lett, majd a Nemzetközi Dunabizottság osztályvezetője a romániai Galacban, illetve Budapesten. Az 1956. évi árvíz

után átfogó tanulmányt készített a Duna jégjárásáról, amelynek felújított változatát a VITUKI 1979-ben, mint ma is helytállót, adta ki. Kandidátusi értekezését ugyanebben a tárgykörben 1964-ben védte meg. 1963–1972 között a Vízgazdálkodási Tudományos Kutató Intézetben főosztályvezetője, majd műszaki igazgató-helyettese volt.

Fontos szerepe volt a dunai folyammerer-felvételek irányításában, a folyócsatornázási tervek kidolgozásában. Kutatási területe a folyók jégviszonyainak vizsgálata, illetve a víziúthálózat fejlesztési koncepcióinak kidolgozása volt. Szakmai munkásságának elismeréseképpen a Magyar Hidrológiai Társaság tiszteletbeli tagjává választotta.

Alapadatok

Anyag/ Technika:

Papír / fotó

Méretek:

h: 11,5 cm, sz: 8,5 cm; Album mérete: h: 35,5 cm, sz: 26 cm

Események

Készítés	mikor	1927
	ki	Horváth Sándor mérnök (1905-1980)
	hol	Kvassay Zsilip

Kulcsszavak

- fotóalbum
- történeti
- vízügyi tevékenységek
- zsilip